

රාමකුඳු නිකාය වංශ ග්‍රන්ථ මාලා අංක 1.

ශ්‍රී ලංකා රාමකුඳු නිකාය සමුදායාපනයෙහි
ආදි කතෘගුන
අභිගහවත්තේ
ඉන්ද්‍රසහවර ඤාණසාමි මහානායක
කොමසුරුන් විහත්තේගේ

ජීවන චරිතය.

ප්‍රථම භාගය.

කළුතර කුමරිකන්දේ සුදර්ශන පරිවේණාධිපති
මහොපාධ්‍යාය
කොත්තලේ සිටි සංඛ්‍යමංගල මහා සංවිරූපාදයන් විසින්
සම්පාදිතයි.

හිතඥ පී. ඇල්. ජී. ගුණතිලක මහතුන්
විසින්

කළුතර “සත්මනිකිරුම” මුද්‍රණාලයෙහි මුද්‍රාපිතයි.

ශ්‍රී. බු. ව.

2493

1950, ජනවාරි 15 දින.

Nānāsi

15-3-50

වලට පැමිණි අයගේ.....අපි ඉවත්වුනා මිස අපට කියන්නට කිසිම වරදක් නැත. මාලාලභිකාර ආදී අපේ ශිෂ්‍යයන් උපසම්පද කරගන්නට දෙපක්‍ෂයේම මහා සභිකයන් වහන්සේලා 2427 දී බලපිටිමෝදර සීමාවට රැස්වූ අවසානවේදී අපේ මිරිස්සේ නායක ස්වාමිපාදයන් වහන්සේ සහිතවූ මහා සභිකයන් වහන්සේලා ප්‍රධානවූ 13 නමක් අභිගහවත්තේ නායක ස්වාමිපාදයන් වහන්සේ ප්‍රධාන රුමඤ්ඤ නිකායේ මහා සඤ්ඤාගෙන් නම් මාතෘ කියවා පුතශිෂ්‍යාව ලැබුවේ දනසුතුයි. මම සහ මගේ හෝල කීප නමකුත් එතැන්පටින් රුමඤ්ඤ නිකායට ඇතුළත්ව කීප වසරක් සිටියෙමු. අපේ පැරැණියෝ මහා ස්වාමිපාදයන් වහන්සේ ප්‍රධාන සහ පිරිසක් ඊට ඉහත රදබිම්ප්ප් ගමේ උදකුසෙස පිමාවේදී 2407 වසරේදී පුළුන්ක අභිගහවත්තේ ස්වාමිපාදයන් වහන්සේ ප්‍රධාන මහා සඤ්ඤා වහන්සේගෙන් දළ්භිකම් ලබා ඇත. අපේ වැලිගම සාමදරුවන් වහන්සේ මුල් වතාවේදී සහ පියරතන ස්වාමි පාදයෝ දෙවෙනි වතාවටද ඇතුළත් බව සැලකිය යුතුයි. මේවා ගැන විසාර තොරතුරු සම්මුඛවූ විටක කියාදෙන්නට පුළුවන”..... (යනාදියයි.)

මේවගට: හිතේසිවු,

අම්බලම්ගොඩ දෙවනතු මහා සභිකයෝ

(අත්සන) සේවන

(බුරුම අකුරෙන්)

30

පොල්වත්තේ බුබුදුගත සභිකයන් වහන්සේ හා දළ්භිකම් වාදයක්.

1. පොල්වත්තේ බුබුදුගත සභිකයන් වහන්සේ වනාහි ආභි ධම්මික නාමයක් පවබුදුගත් උගතෙක් වුවද, එක් කලෙක “බුබුදුගත ආත්මවාදයකැ”යි පරවාදයක පෙරමුණක් ගත් විනයබා වාදයෙක් විය. තවත් කලෙක බුදුරජාණන් වහන්සේ මධ්‍ය දෙශය පමණ මුත් මුළු ලෝකය හෝ තුන් ලෝකය දන්නා තබා මුළු ඉන්ද්‍රිය දෙශයෙහිවත් ඇවිද සම්පූර්ණයෙන් රටේ තොරතුරු දැන

නොගත් කෙටනකැසි සවිතිය ශාස්ත්‍රාත් වනන්සේගේ සිදුරු
 කොයන (සොයන්ට ගොස් ඉඳාලේ වැටී සිටින) පුතකඩතන
 පාසැකයෙකි. ශාසන සභාගිවු අපමණ දෙවියන් (ගැන ආගම
 බිමියෙහි කරුණු සදහන්ව) ඇතත් දෙවි බවුන් විශ්වාස නොකරන
 දෙව විරෝධියෙකි. අනුමාන උපමාන ආගම සිඬි යන බුද්ධිගෝචරවු
 කිසිම ලෝකික සත්‍යයක් පිළිනොගෙන ප්‍රත්‍යක්ෂය පමණක්ම
 පිළිගනිමින් තම දෑතීමට අනුගමනවු සියල්ල ප්‍රතික්ෂාප කරන
 වාමාන වාදියෙකි. අවුරුදු 10 කින් මෙපිට පත් සතරදිය කියවු
 සියලුදෙනාම අපේ මේ ප්‍රකාශයට සාක්ෂ්‍ය දෙන්නය. යටති හැම
 කරුණකින්ම හැඟෙන්නේ මේ ස්වර්තුමා බුද්ධිශාසනය හැදිගත
 විශ්වාසයෙන් නොව නුහුරින් (අපදායකයකි) පිළිගත් විවික්ෂණ
 යෙකු බවය. යථොක්ත කරුණු වලදී පමණක් නොව යටකියන
 ලද දෙබන්දුවේ සංඝයාගේ දල්ලි කමොපසවපදව ගැනත් සත්‍ය
 සිඬිය නොපිට හරවා ‘රුමඤ්ඤ නිකායික සංඝයාගෙන් දෙබන්දුව
 ගණනේ සංඝයා දල්ලිකමිය ලැබුවා නොවැ දෙබන්දුවේ සංඝයා
 ගෙන් රුමඤ්ඤ නිකායික සංඝයා දල්ලිකමී ලැබුහ’යි ඔප්පුකිරීමට
 මේ බුබුදුගත ස්වර්තුමා වාදරොපණය කරමින් සිටින්නෙකි.

2. අමරපුර නිකාය නමින් පැවත ආ සවිතිය සංඝ පරම්පරාව
 කල්‍යාණිවංස නිකායකට පරිවර්තනය කරන්නට යාමෙදී සාදගත්
 නිකාය හෙදදිය ඉවතින් තිබියදී කල්‍යා ප්‍රියවු මේ ස්වර්තුමා
 සවිතියායික සංඝ පිතෘ මහා ස්වරියන්වනන්සේලා රුමඤ්ඤ
 නිකායේ ආදිපුරුෂ මහතෙරවරුන්ගෙන් ලබාගත් දල්ලිකමිය
 තම උසස් තත්ත්වයට මදිනමක් කොට සලකා ඒ දල්ලිකමිය
 සවිතිය පිතෘවරයන් විසින් රුමඤ්ඤ නිකායට දෙනලදාම විපරා
 වර්තනයකොට දැක්වීමෙන් ඉවත සිටිය මධ්‍යස්ථ රුමඤ්ඤ නිකායික
 යන් හා අරගලයක්ද උපදවා ගත්තේය. 1918 දී කල්‍යාණිවංස
 නිකාය නම් කුඩා පොතක් ප්‍රචාරය කිරීමෙන් ආරම්භ කළ මේ
 විග්‍රහයට පාසින්ගවුමේ හානුවංස ස්වරියන් විසින් සත්‍ය
 සංදර්ශනය නම් පොතකින් සාක්ෂ්‍ය සහිතව ඉතා පැහැදිලි ලෙස
 දෙනලද පිළිතුරු නොපිළිගෙන එනමින් තවත් පොතක් පිට
 කළේය. ගැරහුම් කුලමලකතාදියෙන් දුෂිතවු ඒ පොතටද පිළිතුරු
 වශයෙන් සත්‍ය සංදර්ශනයේ දෙවෙනි භාගය නමින් පොතක් ප්‍රසිද්ධ
 කරන ලදී. මීටද පිළිතුරුයයි බුබුදුගත ස්වරියන් විසින් තම
 පොතේ තුන්වෙනි භාගය ලෙස පොතක් ප්‍රසිද්ධ කළ නමුත්
 කොතෙක් ඇත්ත පැහැදිලිකොට පෙන්වා දුන්නත් ඒ පිළිගත
 ගන්නා නමින් ගත් අසත් මගම ස්ථිරකරනට කුම්භිලග්‍රහණයන්
 වැඩකරන සන්ධිධි පරාමාසි ආධානගාහි දුෂටි නිකායෙහි යන ගුණ.

වචන වලින් කියැවෙන දුර්ගුණයන්ගෙන්ම පිරිහිය පුද්ගලයකු සහිත දිගින් දිගට පොත් ලියාගැනීමෙන් වැඩක් නැති බැවින් හා සත්‍ය සංදර්ශන පොත් දෙකින් සත්‍යකාමී මධ්‍යස්ථ නුවණැතිකරුවන්ට භාරණය පැහැදිලිව අවබෝධවන බැවින් හා නුචල ස්වභාවය නිශ්ශබ්ද විය 1935 දී කලාපයේ ශාසනවාදය නමින් සමාජය අදහස් විකාල කොට ලියා ප්‍රසිද්ධ කළ ග්‍රන්ථයෙහිද තමන්ට දුනිවාදී යෙකු නැති බැවින් ජයගන්නකියෙන් මත්වූ බුද්ධත්වය ස්වභාවයේ පුළුන්කි ස්වමිත්‍යා මතයම දැකිය යුතුය. රුහුණේ නිසායන මහතෙරවරු දෙසැන්දෙනි සංඝයාගෙන් දළඹිකම් ලැබූකසි සතර වෙනි වරටද ලියා ප්‍රසිද්ධ කර දැනට 12 වරක් ගතවිය. මේ කාලය තුලද මේ මිත්‍යා වාදයට තුන්වැනි භාවය හැර පුද්ගල පිළිතුරක් රුහුණේ නිසායෙන් පහළ නොවිය.

3. මුඛ්‍යාදායකත්වය පිණිස බෙදාහැරීම

සේනාපති සාක්‍ෂ්‍ය සහිතව සත්‍යය තමන් ඉදිරියෙහි ප්‍රකාශකොට පෙන්වා දුන් පරාජය නොකැමැතිව ඒ පිළිනොගෙන තමා කියාගත ආදේශම නැවත නැවතත් කියන ආධානනායකත්වය මුඛ්‍යාදායකත්වය පිණිස බෙදාහැරීම යයි බුරුම පසි වරයෝ කියති. මෙයට උදාහරණ කථාවක් බුරුම ශාසන වංශ (මුද්‍රිත 112 පිට) යෙහි දක්වා ඇත. ඒ කථාව සැකෙවින් මෙසේයි:

එක් පුරුෂයෙක් අබුදරුවන් පොෂණය පිණිස රජුගෙන් චේතනය ගෙන මිත්‍රයෙකුද සමග යුද බිමට ගියේය. එහිදී ගෙනෙම සතුරන් විසින් දෙනලද අවිපහරක් වැදී වැටුණු තම යහළුවා හැරදමා ඔහු සතු මුදල් හා වස්තූන් රැගෙන පලාගියේය. එසේ පලාගියාවූ ඔහු ගමට ගිය කල්හි මිත්‍රයාගේ භායනීව අවුත් "මගේ සාමපුරුෂයා කොහිද"යි විමසා එකල ඒ පුරුෂ තෙමේ 'ආයතීවෙනි, තිබේ පුරුෂතෙම සතුරන්ගේ ආයුධ පහරකින් මළේය. මේ ඔහුගේ මුදල් හා වස්තු ගනුව. නොහඬව. දැන් වතාගේ මතකයද ඔහුට පින් දෙව'යි කියේය. කවසුතු මෙසේ පවත්නාකල විකල්පකදී ඒ යහළු පුරුෂතෙම සිය ගෙට පැමිණියේය. පුද්ගලික භායනී නොමෝ ඔහු නොපිළිගත්තේය. "මම නොමළෙමි. දුර්ලබ මා හැරදමා ඒ පුරුෂයා මා සතු දේන් රැගෙන පලා ගියේය. ඉදින් ති මා කියන්නක් නොඅදහසි නම් මා ගෙය තුලටම සිටිද්දී ඔහු ගෙන්වා විවාරව"යි කියේය. ඉක්බිති ඒ සත්‍ය නොමෝ ඒ පුරුෂයා ගෙන්වා "හිමියනි! මට සැකයක් ඇත. ඒ

මාගේ හිමියා මළේය' යනු සත්‍යයක්ද? බොරු නොවේදැයි විවාදය. එවිට ඒ පුරුෂ තෙමේ හා! කීමෙන්ද? කීමේ හිමියා කළේය කළේය යනු සත්‍යයක්මය"යි කීමේය එවිට ඒ යහළු පුරුෂ තෙමේ ගෙයින් එළියට අප්‍රඥ ඇඟිල්ල එකවැ. "සැබව මිත්‍රය, මා මළේයයි බව කියන්නෙහිද? මම මදකුත් නොමළෙමි, නොමළාම මා මළේයයි කුමට බොරු කියන්නෙහිද"යි විවාදය. එවිට ඒ පුරුෂ තෙමේ කිවයුතු කිසිම දෙයක් නැති නමුත් බුබුලාගේ සත්‍යය කව හිස් නොවීම) පිණිස එකතර බසින් මෙසේ කියමි. "නුඹ දැන් මෙහි ආ නමුත් මැරුණා මැරුණාමය. මළායයි මා කි වචන යම ඇත්තය. මම කිසිම බොරුවක් නොකියමි"යි නැවත නැවතත් කියමි" යනුයි

බුබුලාගේ ස්වර්ණ තෙමේද නමත් ගත් මග කොළකත් මැරදී බව පෙන්වා දුන්න ඇත්ත දැක දැකද සමාජයකයන් ඉදිරි යෙහි පරප්පු පිළිගැනීමට අකැමැත්ත නම්වූ මානසයන් උඛ්‍යව කියුදේද නැවත නැවතත් කියමින් පය සොයා ව තගන්නෙහි. එබැවින් ඒ ස්වර්ණයන්ට සත්‍යය අවබෝධ කරවීමට අපේද කිසි බලාපොරොත්තුවක් නැත. හුදෙක් සත්‍යාප්‍රාප්ති සංස්ථාපනයෙන් හුමුලාපි පිණිස හා ප්‍රාප්තාවසරය ඉක්මවා නොයාහැකි ගෙයින් හුද මෙහිදී මදක් කාරණය පහදාදීමට උත්සාහ කරන්නෙමු.

4. බුබුලාගේ ස්වර්ණ වාදයට සාක්ෂ්‍ය වශයෙන් ඇත්තේ ලියුම් දෙකක් පමණකි. එයින් පළමුවෙනි ලියුම නම්, (කලාප්තියේ ආසන වංශ 115 පිට) අභිගතවන්නේ ස්වාමිපාදයන් විසින් මිරිස්සේ ධර්මා නන්ද ගුණනායක මහා ස්වර්ණපාදයන් වහන්සේට පින්කම් ආරාධනාවක් සඳහා ලියන ලද ලියුමකි. අභිගතවන්නේ හිමියන් තුළ යථෝක්ත වාසිතර ගුණවත් මහා ස්වර්ණයන් වහන්සේ කෙරෙහි පැවති ගෞරවය හා හත්තිමත් බවද යටතත් පහත් සුවච භාවය හා දයාකරුන්ගේ පින්කම් ආදිය සඳහා එකල උන්වහන්සේ ලොකෙන් උපකාර ලබාගත් බවත් මේ ලියුමෙන් පෙනීයයි. යථෝක්ත අමරපුර නිකායික දෙවනදුට්ඨ සංඝයාගෙන් රුමිසු නිකායික පක්ෂය දළිහිකමය ලබාගත් බවට බුබුලාගේ ස්වර්ණයන්ට ලැබී තිබෙන ප්‍රධානතර සාක්ෂ්‍යය මෙයයි. අභිගතවන්නේ ස්වාමිපාදයන් සෑප්පු ගුණසම්පන්න ඉතා නිහතරානිවූ වැඩිසිටියන් ගරුකරන සුවච කිකරු උතුමෙකු බව මේ ලියුමෙහි පෙනීයනවා මිස දළිහි කමයක් ලබාගත් බවට මෙය කෙසේ නම් සාක්ෂ්‍යයක් වේද? දළිහි කමය නම් උපසම්පදා කම්මායාසය සුදුසු සිල්වතෙකු ලවා සිමාවක් තුළ රැස්වූ සිල්වත් සහ පිරිසක් ඉදිරියෙහි කියවා ගැනීමය. ඒ

විනය කමිසට පුද්ගලයන්ගේ සිද්ධි වස්තු සහ විනයනායක සලකනවා මිස, වැඩිමහලු බාල බවක්වත් ප්‍රභූත්වයක් හෝ දුප්පත්තියක්වත් උපසම්පදාවෙන් හෝ වයසින් වැඩිතොවැඩි බවක් හෝ පැරණිතාපණයකට කමක්වත් තනතුරු ලත් නොලත් බවක් හෝ වෙනයම් කිසිම උසස් පහත් කමක් ගණනට නොඑන්නේය. බුඩ්ධ දහම සම්මිථයන්ගේ විනයයේ හැටියට නම්; යටකි උසස්කම් ඇත්තන් විසින් පහත් අයට මිස උපසම්පදාදියෙන් බාල අය විසින් උසස් වැඩිමහලු කෙනෙකුට දල්ලි කමිය නොදිය යුතුය. මේ නිසරු විනය පිට පිහිටා රාමඤ්ඤ නිකායික සංඝයා අමරපුර නිකායෙන් දල්ලිකම් ලබාගත් බවට මේ ලියුම සාධකයක් කොට ඉදිරිපත්කර සිටීම නම් මහත්ම දුප්පත් කමකි. අනෙක් මැදුරුගොඩ නැංවීමක් මෙන් අසාධාරණ ව්‍යවස්ථාපාරයකි.

5 දෙවෙනි ලිපිය නම්, මේ පරිශීලන සංක්‍රමයේ 2) වෙනි පරිශීලනයෙහි (ආ) දරන සන්ධිකම් විසින් අත්සන් තබා තිබෙන දල්ලිකම් ලිපියයි.

ප්‍රකාශයෙන්ම අනි ව්‍යක්තියක් නැති අතරතුරෙකුට හෝ කෙරෙහිකෙරෙකුට නම් අදහස් ලෙස නොපිට පෙරළා පෙරළා කිරීමටද හැකිවූ මේ ලියුමෙහි තමන්ට අවසිතාත් තිත් වලින් මකාදමා තමන්ට වුවමනා පරිදි සකස් කරගත් බුඩ්ධදහම සම්මිථයේ “අමරපුර නිකායිකයන්ගෙන් රාමඤ්ඤ නිකායිකයෝ දල්ලිකම් ලැබූ හ”යි මුද්‍රා වාදයක් ලෙස පහළ කිරීම නම් සමාජිකත්ව නොවේ. සමාජිකත්ව නම් වැදගත් උතුමන්ගේ ලියුම් කියුම් සාක්‍ෂ්‍යකොට කරුණු පහදා දුන් විටත් ආධ්‍යාත්මික සත්‍යය පිළිනොගෙන දර දඩු ගතියෙන් අර පුරුදු අපරාධ කටුලැහැබෙහිම දිනින් දිනට බඩගා යාමය.

බුඩ්ධදහම සම්මිථ ප්‍රකාශය.

“මෙසේ බුලත්ගම මහා සාමන් වහන්සේ ආදි බොහෝ දෙනා කුන්ගේ බලවත් ඕනෑකමලෙස මාතර නිකායේ 16 නමක්ද අමතන වත්තේ සාමිපාදයන් ප්‍රමුඛ පස්නමක්ද කලාණ්ඩවංශයට ඇතුළත් කරගැනීම සදහා දෙකින්ද මේ කෙලෙහිබාරාමයට රැස්වූ මහා සංඝයා වහන්සේ පුවක් දණ්ඩාවේ පසුපසකද සම්මිථ ද අනිවාර්ය වහන්සේ පුවක් දණ්ඩාවේ ආරාමයට නුදුරුතැන උදකුළුකොට කලාණ්ඩවංශික භික්ෂූන්ද කැට්ට ආරාමයට නුදුරුතැන උදකුළුකොට සිමාවට පැමිණ මිරිස්සේ බමුණකු කායක මානිමයන් වහන්සේ උපායායායායාගේ නිවාසයක කලාණ්ඩ වංශාපසම්පද ඇති උපායායායායාගේ නිවාසයක කලාණ්ඩ වංශාපසම්පද ඇති භික්ෂූන් ලවා කම්මානය කියවා දල්ලිකම් කොට ඒ මුද්‍රා කි පිරිස් දෙන කලාණ්ඩ වංශයට ඇතුළත්කර ගත්හ.” යනුයි.

මේ බුබුදුකත ප්‍රකාශයෙහි කලාණ්ඩවංශය කුමක්ද? මේ දල්ලි කමියේදී දල්ලිකමිය දුන් කලාණ්ඩ වංශිකයෝ කවුරුද? එය ලැබීමෙන් කලාණ්ඩ වංශයට ඇතුළත් වූ අකලාණ්ඩ වංශිකයෝ කවුරුද? යනු පැහැදිලි කළයුතු කරුණුය.

1. කලාණ්ඩ වංශය නම්, කලාණ්ඩ සීමාවෙහි උපසම්පද දල්ලි කමියන් ලැබූ හිසුන්ගේ හා තත් ශිෂ්‍යයන් වහන්සේලාගේ උපසම්පද පරම්පරාවයි. මේ නසින් කතළුවේ ගුණරතන මහාසථිර සාමපාදයන් ප්‍රධාන පිරිස හා තත් ශිෂ්‍ය පරම්පරාවට අයත් මේ දල්ලිකමියෙහි ඇතුළත් මාතර නිකායික 16 නමක් පිරිසද (අ) කතළුවේ ගුණරතන සාමපාදයන්ගේම ශිෂ්‍ය දෙඩබ්ද පක්‍ෂය වූ මිරිස්සේ ධම්මානන්ද උඩුගල්පිටියේ සිරි සුමනාසාය යනාදී මහා සථිර පිරිසද (ආ) කලාණ්ඩ සීමාවෙන් දල්ලිකමි උපසම්පද ලබා පැමිණි සිටින අභිගහවත්තේ සාමපාදයන් ප්‍රමුඛ විසිඅට නමද (ඉ) යන මේ තුන් පක්‍ෂයම කලාණ්ඩ වංශිකයෝ වෙති. ඉතින් මේ තුන් පක්‍ෂයම කලාණ්ඩ වංශිකයෝ නම් මේ දල්ලි කමියෙන් කලාණ්ඩ වංශයට ඇතුළත් කරගත් අකලාණ්ඩ වංශිකයෝ කවරහුදැයි සසම්ම බුබුදුකත සථිරයන්ට භාර වූ කාකදන්ත පරික්‍ෂණයකි. මෙහි යථාර්ථය නම්, මේ දල්ලිකමි ලිපියෙහි පෙනීයන ලෙස “දල්ලි කමිය වැරදිය” යන අඩමලබ්ධියගෙන කතළුවේ ගුණරතනහිමියන් ගේ පක්‍ෂයෙන් බොහෝ කලක් වෙන්ව විසූ මාතර නිකායික පැරැලියේ ජිනරතන සථිරුදී සොළොස් නමක් හිසුන් මිරිස්සේ ධම්මානන්ද නායක සථිපරාක්‍රමයාණන් ප්‍රධාන දෙඩබ්දමේ පිරිස හා (කලාණ්ඩ වංශයට ගැනීමක් පිණිස නොව) සමගි සම්මානාදිය පිණිස එකි මාතර නිකායේ පිරිසට කලාණ්ඩ වංශික වූ අභිගහවත්තේ මාහිමියන් හා පඤ්ඤානන්ද සාමනේයයන් ප්‍රමුඛ කලාණ්ඩ වංශික රාමඤ්ඤ නිකායික සහ පිරිස ලවා දල්ලි කමිය දෙවූ බවය.

2. මේ ලිපියෙහි නියම උත්රම මෙසේ තිබියදී බුබුදුකත සථිරයන් විසින් ඊට මුලාකරනු පිණිස ඇරඹූ මේ අයුතු ව්‍යාපාරයේදී තමන්ගේ වාසිය පිණිස අසත්‍ය සන්දිප්තය කරන අතරම ගුණමකු කම් කීපයක්ද කොට තිබේ.

(අ) අභිගහවත්තේ මාහිමියන් ප්‍රධාන රාමඤ්ඤ නිකාය මූලික පිරිස කලාණ්ඩ සීමාවේදී දල්ලිකමි ලත් බව නිකාය සභිකා පනය සම්බන්ධ හැම පොතපතකම කියා තිබෙද්දී තමන්ගේ එකම පොතකවත් ඒ බව සඳහන් නොකිරීම.

(අ) මහා විසුභාරාම බඩසීමාව නිකම වසූ ගාම සීමාව යයි කීම.

(ඉ) ඒ ප්‍රථම උපසම්පදාවෙන් පසු ඉන්ද්‍රසභාදී සංඝයා ඵෙරා වහි තදියෙහි ලැබූ දල්ලිකමිය ලැබූ බව නොකියා හැරීම.

(ඊ) මේ දල්ලිකමී ලිපියෙහි තම මතයට අවාසි වුවන හා වාසගම තිත් ලකුණු වලින් මකා යටපත්කර දැමීම.

(උ) අභිගහවත්තේ සාමිසුයන් මිරිස්සේ ධම්මානන්ද සාමි පාදයන්ට ලියූ ලියුම හැම පොතකම පළකරවමින් ව්‍යාජයෙන් උන්වහන්සේට තිත්‍රහ කිරීමටත් උන්වහන්සේ පහත්කොට සිත වමිනි තම පක්ෂයේ ශ්‍රේෂ්ඨයන් හුවාදක්වන්ටත් උත්සාහ කිරීම, යනාදියයි -

උතුමන් පහත්කොට තබා තමන් උසස් වන්ට තැන් කිරීම ගුණමකුකමක් වනු පමණක් නොවේ. එය පහත් අයගේ ලාභක ක්‍රියාවක් බුද්ධත්‍වයන් ස්වරයන් විසින් මේ හැම එකකින්ම කරන ලද්දේ තමන්ගේ දල්ලිකමී පෙරලියට පණපොවා ගැනීමයි.

3. බුද්ධත්‍වයන්, අමරපුරනිකාසිකයන් විසින් රාමණ්ද නිකාසිකයන්ට දල්ලිකමිය දෙනලද්දේයයි ඔප්පු කිරීමට ගෙන හැර පාන දෙවෙනි වස්තුවක නම්, පූජ්‍යෝග්‍ය දල්ලිකමී ලිපියයි. මේ ලිපියෙහි පෙණෙන නිගමනය වූ 'යථොක්ත කල්‍යාණවංශයා - සමපදා හිසුන්ගෙන් මෙකියනලද උසස් පක්ෂයෙහි හිසුනු සමාන ලබ්ධියෙන් සුක්තව සමගිකමින් දල්ලිකමිය - පිළිගෙන' යන වැකියෙහි හැඟියෙන දල්ලිකමිය දුන් කල්‍යාණ වංශොපසම්පදා හිසුනු කවරුද? එය පිළිගත් උසස් පක්ෂයෙහි හිසුනු කවරු දැයි තීරණය කිරීම මේ වොදය නිශ්චයට බැසීමට අයුතු එකම උපාය මාර්ග වේ. මෙහි අප විසින් යපදක්වන ලද පිරිස් තුන මේ දල්ලිකමී ලිපියෙහි ප්‍රකටව ඇතිබව මේ ලිපිය සිතියෙන් කිය වන කාට නමුත් තත්ව පරිද්දෙන් වැටහේමය. "එකල්හි ඉහතකි ධම්මාරාම ස්වරයන් වහන්සේට පක්ෂව විසූ පැරැලියේ ජනරතන ස්වරයන්ද කහදමෝදර ධම්මානන්ද ස්වරයන්ද ගාල්ලේ සිරි සුමඹල ස්වරයන්ද යන තුන්තම ඇතුළුව සොළොස් තමන් හිසුනු අධිම ලබ්ධිය හැරදමා අමබලම්ගොඩ අක්කාරාම වාසී සිරිමුනිවර ධර්මානන්ද නායක ස්වරයන් වහන්සේ ප්‍රධාන කොට ඇති සංඝයාවහන්සේ සමග සමය යමනානාදාය සදහා" යන්නෙන් මේ දල්ලිකමිය ලැබීමට හේතු කරුණ ප්‍රකාශ කරන

අතරම දල්ලිකම් විරෝධීව සිටි මාතර නිකායික සොළොස් නමක් භික්ෂූන් හා ඒ භික්ෂූන් පිළිගැනීමට කැමතිවූ ධර්මානන්ද ගණකායක සභිවරයන් වහන්සේ ප්‍රධානවූ දෙබන්දුව පක්‍ෂයේ පිරිසද යන දෙපක්‍ෂය මේ ඉහත දෑත්වූ වාක්‍යයෙන් කියැවේ.

මේ ලිපියෙහි පෙන උභය පක්‍ෂයෙහි භික්ෂූහු නම්, දල්ලි කමිය පිළිගත් මේ දෙපක්‍ෂය බව මිනිස් හිසක් ඇති කාට වුවත් වැටහෙන කරුණකි. "යථෝක්ත කල්‍යාණී වංශොපසම්පද භික්ෂූන්ගෙන්" යයි දල්ලිකමිය දුන් පිරිස වෘයෙන් මේ ලිපියෙහි තුන්වෙනුව දක්වන්නේ (ඉ) ඉන්ද්‍රසහවරකුණසාමිත් හා පඤ්ඤනැයසාමිත් ප්‍රධාන 28 නමක් භික්ෂු පිරිස බව මෙහි ඉහත දෑත්වූ සාක්‍ෂ්‍ය වලින් හා මතු දක්වන සාක්‍ෂ්‍ය හේතුදහරණාදියෙන් පැහැදිලිව ඔප්පු වේමය. මේ අධිකරණයෙහි විරුධ ග්‍රාහය ගත් බ්‍රිඩ්දත්ත සභිවරයෝ "උභය පක්‍ෂය නම් මරමම (රත්නාපුර්ණණ) යට ගොස් උපසම්පදව ලැබූ සබ්බමවර ජොතිපාලාදි පිරිස හා මාතර නිකායෙන් වෙන්වූ පිරිස යයි" (කල්‍යාණීවංශය 114 පිට) ප්‍රකාශ කෙරෙති. මේ දල්ලිකම් ලිපියෙහි 'ඒ අපේ අමරපුර සමාගමේ.....මරමම රාමඤ්ඤ දෙකට ගොස් උපසම්පද දල්ලි කමියත් ලැබූ සබ්බමවර ජොතිපාල..... කල්‍යාණීවංස පඤ්ඤනැය.....ආදී 28 නමක් භික්ෂූන්..... දෙවනු හාරදි එවන්ට යෙදුනාය.' දල්ලිකම් දැනගෙනි කතුරයන් වූ මේ වාක්‍යයෙහි එක්කොට කියනලද රාමඤ්ඤ නිකායික පිරිස දෙකට කඩා අඟහසවත්තේ ස්වාමිපාදයන් ප්‍රධාන පිරිස ඉවත සිටිය මාතර නිකායේ පිරිස හා ඇදු මේ දෙපක්‍ෂයට බ්‍රිඩ්දත්තලානේ ඊරියා කල්‍යාණී වංශයෙන් ශුඛිය ලබාදුන්නා යයි ඔප්පු කරන්ට මේ ලිපිය පෙරලා වරදවා තෝරමින් ඒ තේරීම වැරදි බව අනෙක සාක්‍ෂ්‍යවලින් පෙන්වාදෙද්දී ඊටත් කිසිම පිළිතුරක් නොකියා හඬ මිටිය කරගත ගත් අයමෙන් මුඛාශ්‍රත්‍යතාවය පිණිස එයම නැවත නැවතත් කියා පෑම වැනි ඉතා ගර්හිත නිර්ලජ්ජික ක්‍රියාවක් සත්‍යයෙන් ආලෝකමත්ව පවත්නා මේ නිදහස් ලොකයෙහි පවත්වා ගත යාම ගිරිමත්ප් ඇති අය විසින් නම් නොකොට ගැනීමය.

4. ජලසනානය වනාහි පිරිසිදුව පහා කරන්නෙකි. ස්නානය කළාහුද අතිපරිශුද්ධ ජලයක් ලත් විටක අධික පාරිශුඛිය පිණිස ස්නානය කැමති වන්නාසේ දල්ලි කමියක් පැතිය යුත්තේ තමන් උපසම්පදව ලැබූ තැනට වඩා උසස් පිරිසිදු තැනකිනි. දෙබන්දුවේ සහ පිරිස විසින් කරනලද්දේ න්‍යායානුගතවූ ඒ ශාසනික පිළිවෙලම බව පාඤ්ඤාවර සත්‍යය වෙයි. එදා සිටි අමරපුර නිකායික දෙබන්දුවේ සහ පිරිස රාමඤ්ඤ නිකායික මහ තෙර

වරින් විසින් පෙර නොදන්නා ලද්දේ නොවෙයි. දන්නා ලද්දකු තමා අතීතය සම්බන්ධ මිත්‍රයෝ මැයි. උන්වහන්සේලාගෙන් දල්ලිකම් හෝ උපසම්පදාව නොලබා උන්වහන්සේලා ඉක්මවා ප්‍රවීණතා හැර සාහසික කරණයකොට බුරුම රටට පැමිණ උපසම්පදා දල්ලිකම් ලබා පෙරලා පැමිණි ඒ රුමක්කු නිකායික උතුරේ “දෙබන්දුවේ සංඝයාගෙන් ප්‍රතිශක්තාව ලැබූ” යන ස්වභාව නොකොට පල්ලියක් (දිග්ගාමික) ඉක්මවා ශ්‍රී ජලසාන්තයක් සොයා ගොස් ස්වභාවයෙන් සන්තර්පිත වුවෙන් නැවත හැරී අවුත් ඉක්මවා ගිය පල්ලියෙන්ම ජලස්වභාවය කළැයි කීම වැඩි අඟුණෙන්ම සැකවේ. “රුමක්කු නිකායික සංඝයාට අමරපුර නිකායික දෙබන්දුවේ සහ පිරිස විසින් දල්ලිකම් දෙන්නට යෙදුණේ” යන බුද්ධගාමිකයාගේ හෙතුසාක්ෂ්‍ය රහිත මුබාරුසි බොරුවක් බව හා “සංඝාත්ත කල්‍යාණී වංශොපසම්පදා භික්ෂුන්ගෙන් යට කියන ලද උභය පක්ෂයෙහි භික්ෂූහු.....දල්ලි කරණය පිළිගෙන” යන වාක්‍යයෙහි පෙනීයන දල්ලි කරණය දුන්නේ කල්‍යාණී වංශික රුමක්කු නිකායික භික්ෂූන් විසින් බවත් දල්ලි කරණය පිළිගත්තේ මාතර නිකායික පිරිස හා දෙබන්දුවේ සහ පිරිස බවත් පහත දක්වන නොබිඳිය හැකි හෙතු සාක්ෂ්‍ය වලින් තවදුරටත් ඔප්පු කරනු ලැබේ.

5. (අ) මේ දල්ලිකරණ ලිපියෙහි සඳහන්වන “සොළොස් නමක් භික්ෂූහු” යයි කී පිරිසෙහි, නාම ලෙඛනය ඉදිරිපත් කිරීම හා දල්ලි කමය ලැබුවේ ඒ සොළොස් නම බවත් රුමක්කු නිකායෙන් ප්‍රකාශ කරන අතර එම ලෙඛනයෙහි රුමක්කු නිකායිකවූ කිසිකෙනෙකුන්ගේ නාමයක් සඳහන් නොවන බවද,

(ආ) බුද්ධත්ත සම්මරයන් විසින් දල්ලිකම් ලැබුවන්ගේ නාම ලෙඛනයක් පෙන්වා එහි ඉන්ද්‍රසභාදී පස් නමගේ නම් ඇතුළත් බව පෙන්වා සිටිය යුතුව තිබුන නමුත් මෙතෙක් එබත්දක් නොකළ බවද, නොකට හැකි බවද, කල්‍යාණී වංශික රුමක්කු නිකායෙන්ම දල්ලිකමය දුන් බවට වැදගත් සාක්ෂ්‍ය වෙයි.

6. ‘මිරිස්සේ ධම්මානන්ද නායක මාහිමියන්වහන්සේ උපාධ්‍යා-සකයෙහි තබාගෙන’ මේ දල්ලිකමය ලබාගත් බව බුද්ධත්තසම්මර තෙම කියයි. කිසිම කාලයක නො සිදුවූ නොදත් දෙයක් ගිහිත් වඩාගෙන මුබාරුසිලෙස ප්‍රකාශ කරන්නට යාමේදී අසත්‍ය ප්‍රකාශවන අයුරු මේ ප්‍රකාශයෙන්ද සසරගතට පෙනේ.

"න දුතියකො උපජ්ඣායො භාගෙනබ්බො"යි එක මහණ ජීවිතයක් තුළ දෙවෙනි උපාධියාය කෙනෙකුත් ගැනීම විනයයෙහි නහනම් කර තිබෙන බව හා සාමණේර නමක් මිස උපසම්පද කෙනෙකුත් උපාධියායග්‍රහණය නොකරන බවත් විනයනොදත් බුද්ධත්ත සථිවිරයෝ දැනින් නම් මේ බොරු මතස්භාව කුමට ලියත්ද? මේ බුද්ධත්ත වාදය මිථ්‍යාවක් බව පෙන්වන තවත් සාක්‍ෂ්‍යයකි මේ.

7. මේ ලිපියෙහි අත්සන් තබා තිබෙන්නේ බුද්ධත්ත සථිවිරයන් සිතනයේ පිළිවෙලක් නැතිව නොව මනා පිළිවෙලකටය. මෙහි 1-2- අත්සන් දෙක දල්භිකම් ලාභී පිරිස පිළිගන්නා දෙඩන්දුව පක්‍ෂය වෙනුවෙනි. 3-4- අත්සන් දෙක දල්භිකම් ලාභී මාතර පක්‍ෂය වෙනුවෙන් හා 5-6- අත්සන් දෙක දල්භිකම් දුන් රාමඤ්ඤ නිකායවෙනුවෙන්ද, යොදනලද බවත් සැලකිය යුතුය. බුද්ධත්ත සථිවිර මතයේ හැටියට අභිගතවන්නේ සාම පාදයන් ආදී පස් නමට පඤ්ඤානන්ද සාමපාදයන්ද ඇතුළු දෙඩන්දුව පක්‍ෂයෙන් දල්භිකම් දුන්නා නම් පඤ්ඤානන්ද සාමන් වහන්සේගේ නාමය ඒ පක්‍ෂයට අයිතිවන 1-2- තැන්හිම යෙදිය යුතුවේ. එසේ නොකොට අප කියනලෙස දල්භිකම් දුන්නේ රාමඤ්ඤ නිකාය පක්‍ෂය බැවින් උන්වහන්සේගේ නම අභිගත වන්නේ සාමන්වහන්සේගේ නම ලගින් පිළිවෙලින් ලියා තිබෙන බවත් මෙයද දල්භිකම් දුන්නේ රාමඤ්ඤ නිකායයෙන් බවට වැදගත් සාක්‍ෂ්‍යයක් බවත් දතයුතුයි.

8. බු. ව. 2427 දී වැලිතිටියේ සුමනතිස්ස සථිවිරයන් ප්‍රධාන වූ 4 නමක් හා එම වර්ෂයේම මිරිස්සේ ගණනායක ධම්මානන්ද සථිවිරයන් ප්‍රමුඛ 13 නමක්ද, රාමඤ්ඤ නිකායෙන් දල්භිකම් ලාභී බව අසන්නට ලැබීම බුද්ධත්ත සථිවිරයන්ට බලවත් හිස රැජාවටත් තව කලක් වාද පොත් ලිවීමටත් කාරණයක් වෙනවා ඇත. එසේ වුවත් බුද්ධත්ත මතයේ හැටියට මේ දල්භිකම් දෙකත් රාමඤ්ඤ නිකායෙන් දුන්නා නොව රාමඤ්ඤ නිකායට අමරපුර නිකායෙන් දුන් ඒවායයි ඔප්පු නොකොළොත් ඒ දල්භිකම්වල ආදර්ශවූ දෙඩන්දුවේ දල්භිකම්යද රාමඤ්ඤ නිකායෙන් දුන් බව මේ සාක්‍ෂ්‍යයෙන්ද ඔප්පු වෙන බව සැලකිය යුතුයි.

9. දෙඩන්දුවේදී දල්භිකම් ලාභී පිරිසට ඇතුලත් භංගල්ලේ ජිනරාන මහා සථිවිරයන්වහන්සේ, රාමඤ්ඤ නිකායයෙන් දල්භිකම් ලාභී ස්වකීය සභාගී සියලු පිරිස ආපසු හැරී අමරපුර නිකායට ගිය නමුත්, යථාල මැණික් රජමහා විහාර දෙක හා වෙනත් ප්‍රසිද්ධ විහාරස්ථාන කීපයක ආධිපත්‍යය උසුලමින් මිරිස්සේ සිරි සුතනුසහ

හමිබන්තොට ගුණනන්ද ආදී සුප්‍රසිද්ධ ශිෂ්‍ය මහ තෙරවරුන් දසකමක් සහිත විශාල ගෝල පිරිසක් ඇතිව අත්තිම හුස්ම හෙලන තුරුත් රාමඤ්ඤ නිකායයෙහිම ඇතුළත්ව සිටියේක. ක්‍රි: ව 1902 පෙබරවාරි 2 දින හමිබන්තොට නිමිබාරාමයේදී අපවත්වූ මුත්තන්නේසේ රාමඤ්ඤ නිකායික ජීවන චරිතය දෙඩන්දුවේ දල්නිකමියට සාක්‍ෂ්‍යයෙන් ප්‍රතිමුච්ඡිතයන් වැන්න අත්‍ය නිකායිකයන් හා භාත්පසින්ම ධර්මානුෂ්ඨ සමාගමකින් වැළකී සිටින රාමඤ්ඤ නිකායික සංඝයා කෙරෙහි අමරපුර නිකායික යෙක්වූ මේ ජීවරතන ස්වරයන්වහන්සේ 38 වර්ෂයක්ම ඇතුළතව සිටියේ ඒ දල්නිකමිය ලැබීමෙන් තොව වෙන කවර හේතුවකින් දැයි බුබුදුතන ස්වරයන් විසින් ප්‍රකාශ කටයුතුය.

10. යථොක්ත දල්නිකමියෙන් දල්නිකමී ලැබූ පූජ්‍යාචාර්‍ය වැලිගම සිරිසුමමහපාතිකාන (පසුකල) අමරපුර නිකායේ මහා නායක ස්වාමීන්‍යයන් වහන්සේගේ මෙහි මූලින් (172 වෙනි පිටේ) සඳහන්වූ ලිපිය මහ මුහුණු මුවට වැදුණු ශ්‍රීරූ රැස් මඩලක් වැනි වූයේ බුබුදුතන ස්වරයන්ට අනිශ්‍ය ප්‍රාසන්නාවූ අනුල්ලඝනීය සාක්‍ෂ්‍යයකි.

11. 176 වෙනි පිටේ පළවන දෙවනනද උපසඝඝරාජයන්ගේ ලිපිය වනාහි 2407 - 2427 දල්නිකමෝපසම්පදාවන්ගේ තතු පැහැදිලි කරන දළිණ තලයෙකි. රාමඤ්ඤ නිකායික මහතෙරුන් වහන්සේලාගෙන් දල්නිකමී හා උපසම්පදා ලැබීම එකල අමරපුර නිකායික මහ තෙරවරුන් තමන්හට ගෞරවයක් කොට සැලකූ නමුත් අද සිටින උන්වහන්සේලාගේ පරපුරට අයත් ගුණමකු ඇතැම්හු එය තමන් උසස්කමට මෙන් අගෞරවයක් ලෙස සලකා අනුසාරණීය පැරණි ලිපි පවා නොපිට පෙරළා තෝරමින් රාමඤ්ඤ නිකායික මූලික මහ තෙරවරුන් අමරපුර නිකායයෙන් දල්නිකමී ලැබූ බව ඔප්පු කරමින් ලොව මුද්‍රාකරන්ට තැත්කරති. නමුත් පැරණි ගුණවත් මහතෙරුන් වහන්සේලා කොතරම් නිමිල අදහස් ඇති සත්‍යවාදී අවධික ගුණවත්හු දැයි ඒ දල්නිකමීවයෙන් දල්නිකමී ලැබූ අමරපුර නිකායික ඒ ගරු මහා ස්වරාවලියෙහි අනන්තව ජීවත්ව සිටි මේ ගරු දෙවනනද උප සඝඝරාජයන් වහන්සේගේ ලියුමෙන් මොනවට ප්‍රකාශ වේමය.

12. දෙඩන්දුවේ සිමාවේදී අ ඹ ග හ ව ත් තේ මහාස්වාමීන්‍යයන් විසින්ම ලියා දෙතලද උපසම්පදා කේන්ද්‍රයෙන් (173 පිට) පරි සමාපාදිතයෙන්ම කියැවෙන්නේ "දෙඩන්දුව ගණනේ සංඝයා දල්නිකමීකොට තිමවා" යනුවෙන් රාමඤ්ඤ නිකායික සංඝයා විසින් අමරපුර නිකායික සංඝයාව දල්නිකමීය දුන් බවය.

13 "අමරපුර නිකායික දෙඩන්දුවේ පිරිසෙන් රාමඤ්ඤ නිකායික මහ තෙරවරු දල්ලිකම් ලැබූහ" යන බුද්ධිදහන වාදයට තවත් කදිම පිළිතුරක් ලැබෙන්නේ ගාල්ලේ විජයානන්ද විහාරයෙහි බඩ සිමාවෙනි. මේ සිමාව කලාණ්ඩු වංශික අමරපුර නිකායික සංඝයා විසින් වූ ව. 2389 දී සම්මත කරන ලද්දේ 2405 රාමඤ්ඤ නිකාය ලක්දිවට පැමිණෙන තුරු විනය කමිසෙහි යෙදවූ තවුත් එද සිට අදවනතුරු ප්‍රතිපාතයක් වශයෙන් විනය සිමාවක් වශයෙන් එය ව්‍යවහාර නොකරති. අමරපුර නිකායිකයන්ගේ සිමාව පවා නොපිළිගත් රාමඤ්ඤ නිකායිකයෝ ඔවුන්ගේ දල්ලිකම්ය පිළිගනින්න යනු "වතුර නැමට නොගන්නා දිය කඩක් දිය බිමට ගත්තේ" යයි කීම වැඩි භාසිජනක කථාවෙකි.

14. අමරපුර සමාගමේ මහානායක තනතුරු දරු වැරිගම සිරි සුමනල, දෙඩන්දුවේ පියරත්න යන මහා ස්වාමීන්වරුන් අපවත්වුනේ රාමඤ්ඤ නිකාය වංශය, රාමඤ්ඤ නිකාය දීපනිය, යන සිංහල පාලි පොත් දෙක ප්‍රසිද්ධි අවුරුදු කීපයකට පසුවය. මේ ලකදී අපවත්වූ දෙවනතුරු සංඝරාජයන් වහන්සේ හෝ පූජ්‍යෝක්ත ශ්‍රී සුමනල පියරත්න යන ඒ මහා ස්වාමිපාදයන් වහන්සේලා හෝ රාමඤ්ඤ නිකායෙන් ප්‍රකාශවූ ඒ පොත්වල සඳහන්ව තිබුණු යථෝක්ත "දෙඩන්දුවේ දල්ලිකම්ය රාමඤ්ඤ නිකායයෙන් ලැබූ එකක්ය" යන ප්‍රායෝගිකයට විරුධ වචනයක්වත් නො වදලෝය. ඒ සිහිවූ සත්‍යය එසේම හෙයින් මිටත් පසුව අපවත්වූ සිය තුරු වූ ධර්මාධාර මහාසම්මරයන් වහන්සේ අතින්වත් විවාදානම් මේ කරුණ ගැන බුද්ධිදහන සම්මරයන් වහන්සේ මෙහරම් නොමග හොස් නො වැනසීමට තිබුනේය.

15. පහත් කතෘතුමාගේ ඥානයය.

"නැවත නැවතත් දල්ලිකම් වාදය"

මේ මාතෘකාවෙන් 1919 මැයි මස 24 වෙනි සෙනසුරුදු පල කරනලද ලක්මිණි පහත් පත්‍රයෙහි කතා වාක්‍යයෙහි ප්‍රධාන කොටස් උපුටා මෙහි පහත දක්වනු ලැබෙත්.

"අභිගතවත්තේ ඉන්ද්‍රිය තෙරුන්වහන්සේ ආදි පිරිස..... බුරුමරට මණ්ඩලේ නුවර මෙණ්ඩු රජතුමාගේ කාලයෙහිදී..... සුධම්මා මහා සභාවට නුදුරු මහා සිමාවේදී උපසම්පදාව ලැබ..... ශික්ෂාකාමිවූ පුවත් දණ්ඩාවේ පඤ්ඤානන්ද සම්මරාදී විසි නමක් පමණ හිසුළු සාමනේර පිරිස කලාණ්ඩු සිමාවේදී දල්ලිකම් ලබාගෙන ලඝුකාවට පැමිණ..... රාමඤ්ඤ නිකායයෙහි ව්‍යවහාර

ආප්ත විය. ලංකාවට පැමිණි නේබෝ දිනකින් දෙබසිටුව ගෙල
 බිලිබාරාමාචාර්ය පියරත්න නිසා මහා සභිකයෙක්, වැලිගම ශ්‍රී
 සුමංගල මහා සභිකයෙක් යන දෙකම බුදුව ඒ දෙකමගේ
 ප්‍රධානියෙක් පැවති සංඝ පිරිසක් අංබලමගොඩට පැමිණ අඩිගත
 වන්නේ ඉන්ද්‍රසභ මහා සභික, ප්‍රමාණ දණ්ඩාපති පණ්ඩිතයා
 මහා සභික ප්‍රමුඛ සංඝයාගෙන් දල්ලිකම් ලබාගන්නේය.
 මේ අඩිගතවන්නේ ඉන්ද්‍රසභ මහතෙරුන් වහන්සේලා බුදුව රට
 සාමට නැව් තනින දවසේදී, බුදුව රටින් සියරටට විත් නැවෙන්
 ගොඩබසින දවසේදී, දෙබසිටුවට පැමිණ දල්ලිකම් දෙන දවසේදී,
 සහ මේ කුන් දවසේම බුලත්ගම ධර්මලංකාර ගණාධායක මහා
 සභිකවූ අපේ ආචාර්යයන් වහන්සේගේ පවත්වාගන්නායෝව අපිද
 ඒ සියලු ගමන්වලදී ආගිය බැවින්ද, යම් කෙනෙකුට අකීයෙන්
 පණව බොරු කීමට කිසිකටයුත්තක් අපට නැති බැවින්ද, මේ
 සිබිලිම මෙසේ ප්‍රකාශ කරමු.....අප දන්නා පමණට අප
 ඉදිරියේ සිටුව ගමනා'ගමනා'දිය හා සිද්ධිම ආදියත් මෙසේ ලියා
 ප්‍රසිද්ධ කෙළෙමු

ඇම. ධර්මපත්ත

ලක්මණී පහන් පත්‍රයේ කතා

මෙසේ පොල්වන්නේ බුබුදුගත සභිකයන් විසින් ලබන
 ශාසනාචාර්යයෙහි කළ වලංකුල් නැවීමක්සේ ජනමොහනය
 කෙරෙමින් පවුරුවා ගල අඩවිවාද මිදිනස කරනු පිණිස විවේචන
 බුබුදුගත නානා හේතු සාධකයන් ප්‍රකාශකොට දක්වාලීමෙන් හා,
 තත් සීමාසම්ප්‍රදානව වැඩිසිටි පුජ්‍යපාද මහා සභිකයන්වහන්සේ
 ලාගේ ලිසුම් සාක්ෂ්‍යකොට දැක්වීමෙන්ද, ඒ දල්ලිකම් සියැසින්
 දුටු බුබුදුගත මහා ශූර සෙනාපති" යන රාජදත්තිය නාමොප
 ලක්ෂිත ඇම. ධර්මපත්ත ලක්මණීපහන් කතු තුමන් විසින් මේ
 වාදය කෙරෙද්දීම සවකිය පත්‍රයෙහි පළකරමු ප්‍රත්‍යක්ෂ සාක්ෂ්‍ය
 යෙන්ද, හාත්පසින්ම සත්‍ය සිඬිය අනියමින් පැහැදිලිකොට බුබු
 දුගත වාදය නිරාකරණයෙන් නිෂ්ප්‍රභකොට ගර්හලද බව දත
 යුතුයි. බුබුදුගත සභිකයන් වහන්සේද තමන් මධ්‍යාහ්න සුයුතා
 ලෝකයෙහිද අදුරු මවා පැමට සමාජීය බුච්ඡු තුමනෙකුණය
 (බොල් කෙටීම) වැනි එබඳු ව්‍යථි ව්‍යාපාරවලින් ලොව මුලාකිරීමට
 හැත් නොකොට සවිජීවිත සාරය පිණිස තමන් වටිනා කාලය
 ශාසනාචාර්යයෙහි යොදන්නාහයි අපෙක්ෂා කරමු.

සත්‍යයම ජයගනිවා! සම්බුද්ධ ශාසනය නිමිලව බැබළේවා!!